

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Miracula, quæ in sacratissima Christi Incarnatione in Deiparæ utero ex purissimis ejus sanguinibus facta, emicant, n. 2

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Epiphano, & ab alijs, ut dicemus, appellatur miraculum. Tertium invenitur in miraculorum, & admirabilium operum effectione, quæ Deipara supra naturam in hominum utilitatem plurima jugiter operari non cessat: de his singillatim aliqua perstringemus.

MIRACULA, QUÆ IN SACRATISSIMA Christi Incarnatione in Deipara utero ex ejus purissimi sanguinibus facta emicant.

*Incar-
tio Christi
miraculo-
rum o-
nium est
maximū
4.7.*

ET quod spectat ad primum, in Deiparæ utero perfecta est divini Verbi Incarnatio, quam præclarissimum esse miraculum significatæ videtur Itais c. 7. ubi cum dictum esset Regi Achaz, ut peteret sibi à Domino signum in profundum inferni, siue in excelsum supra; cum quæ Achaz renneret, hæc audiuit: Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum, Ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel, quod Matth. 1. est interpretatum nobiscum Deus: quasi hæc Dei incarnatio ex Virgine omnia signa, seu miracula, quæ Achaz petere potuisset, siue in celo sursum, siue in inferno deorsum in se complecteretur.

Matth. 1. In hac enim Virginem, ut verbis utar Jerem. c. 31. Creavit Dominus illud novum super terram, ut scilicet femina circumdaret virum, ut nimirum ipsamet Deipara absque virili opera Christum virum jam tum in utero sapientia, & gratia perfectissimum, de Spiritu S. conciperet: sicque in eadem factum est illud cunctis admiratione dignissimum, ut mysticè umbra sola in horologio Achaz restor-

4. Reg. 20. sum decem gradibus reduceretur. quod meritò 2. Paralip. 32. Portentum à Babyonijs appellatur, quando nimirum Christus Iesus cum in forma Dei esset semetipsum exinanivit: in utero Virginis, formam servus accipiens, atque decem gradibus retrocedere visus est: siquidem per passionem, ut explicat Apostolus Hebr. 2. Paulo minus ab Angelis, qui per novem choros sunt distributi, minoratus: imò & infra homines usque ad eò factus est, ut Psalm. 21. diceret: Ego autem vermis sum, & non homo.

Peculiari Hinc est, quòd incarnatio peculiari quadam ratione dicitur, opus Dei Abacuch 3. ubi legimus: Domine audis audicionem tuam, & vocem clamantis: Domine opus tuum in medio annorum visis: facta est hæc enim verba non tantum Judæi, teste Hieronymo in illum locum de Messie

Adventu, verum etiam Eusebius lib. 1. de demonstr. c. 15. & Augustinus contra Judæos, & Paganos c. 13. de Christi Incarnatione interpretantur, præcatur autem Propheeta Deum, ut opus suum vivificet, id est, suum impleat promissum mittendo Christum. voce autem illa (vivificet) indicat alia Dei opera ante Incarnationem, si cum ea conferantur, veluti mortua & obicura, per Incarnationem vivificata esse, atque illustrata: non secus, ac cum tabella primis lineis adumbrata coloribus super inductis à pictore illustratur. Quod si legamus cum septuaginta Consideravi opera tua, & expansi, optime etiam ijs, quæ dicimus, quadrat, cum Incarnationis opus in sui admirationem aique stuporem eos, qui diligenter illud contemplantur, adducat; quemadmodum verba hæc ex septuaginta, ad hoc propositum pulchre explicat Cyprianus Ierm. 1. de Assumptione. Dicitur autem Incarnatio opus Dei, quoniam cum duo peculiariter Deo tribuantur, Potentia, & Misericordia, juxta illud Psalm. 61. Semel locus est Deus, duo hæc audiit, quia potestas Dei, & isus Domine misericordie; Incarnatio sanè opus est, in quo maxime Dei potentia, atque misericordia elucet: quocirca B. Virgo de hoc mysterio utrumque canit: Fecit, inquit, potentiam in brachio suo, & mox: Suscepit Israël puerum suum recordans misericordiam suam. Meritò autem Deus in Incarnatione, & toto opere Redemptionis fecisse dicitur potentiam in brachio suo: quemadmodum enim vir robustus, etiam si interetur gladio hebeti: propter brachij tamè fortunam hostes profermit: ita in mysterio Incarnationis non est spectanda sola infirmitas carnis, & humanitas; sed ipsum Verbum, quod cap. 22. Brachium Dei ex Isa. 53. dici ostendimus, cui humanitas est hypostaticè unita, & ejus, ut ait S. Thom. 3. part. 4. q. 6. c. art. 5. est instrumentum conjunctum. & à quo Christi opera valorem habent infinitum. & idcirco fecisse potentiam dicitur in brachio suo, quare Apostolus 1. Cor. 1. Quod infirmum, inquit, est Dei, fortius est hominibus. in ejus rei figuram Samion Judic. 15. in mandibula Asinis (propter brachij robur) interfecit mille viros. ad fortunam autem, quæ in hoc mysterio cernitur, significandam Angelus, qui illud annunciat delectus est Gabriel, qui fortitudo Dei interpretatur.

Quod autem major fortitudo, & omnipotentia

Hierony
Eusebiu
Augusti
Incar
natio
Christi
maxim
est p
vita.
S. Thom
Luc. 1
Car. 26
1. Thom
1. Cor.
Luc. 11
Luc. 22

Incar-
nationis
opus
creationis
præfertur.
August.
Mayro.
S. Anto-
nius.
Bernard.
Cyrius
Illyricus
Psal.
In Incar-
natione
Christi
maximè
mirat po-
tentia.
S. Thom.
Col.
1. Cor.
1. Cor.
1. Cor.
1. Cor.

potentia eluceat in Incarnatione, quam in creatione mundi, eleganter probat Mayo in sermone de Annunciatione: *Plus enim, inquit, dicitur Deus, & homo, quàm uniuersum & nihil; in incarnatione enim est infinita distantia posituè inter Deum, & hominem: At in creatione, quamuis ex parte subiecti dicatur distantia infinita, quia fit ex non subiecto: ex parte tamen creaturæ præductæ, quæ habet perfectionem finitam, posituè est finita distantia: Quare plus est facere, inquit Mayo, de homine Deum quàm quod nihil sit ens.* S. Antoninus 4. part. tit. 15. cap. 21. §. 2. ostendit incarnationis opus fuisse summæ omnipotentia, cum in eo opere ex Bernardo tria maximè distantia fuerint coniuncta. Primum Deus, & limus, caro enim nostra ex limo facta est. Secundum Mater & Virgo, quæ in nulla alia muliere, præter Deiparam reperiuntur. Tertium fides, & cor humanum, quòd licet naturaliter non assentiantur, nisi his, quæ ratione probantur: hic tamen per fidem supra rationem credimus Deum hominem factum, & ex Virgine natum.

Ad hæc, ut magis intelligamus Potentiam, quàm Deus in incarnatione ostendit maximam, illud animaduertendum est, Dei potentiam, ut recidendum ostendit S. Thomas 1. part. q. 25. art. 2. esse infinitam, atque adeo exhausti non posse, & ex art. 6. Qualibet re data, posse Deum facere aliam meliorem: inolutione tamen ad quartum, unionem hypostaticam, & Dei maternitatem, ac beatitudinem creatam vult habere dignitatem quandam infinitam, & ut sic non posse fieri aliquid melius eis, verba sancti Thomæ hæc sunt: *Humanitas Christi ex hoc, quòd est unita Deo, & beatitudo creata, ex hoc, quòd est fruitio Dei, & B. Virgo ex hoc, quòd est mater Dei habent quandam dignitatem infinitam ex bono infinito, quòd est Deus, & ex hac parte non potest aliquid melius eis, si eius non potest aliquid melius esse Deo.* hæc S. Thomas. Verùm tria hæc, in quibus, Dei potentia ita se exeruit, ut videatur quodammodo exhausta, cum aliquid melius eis fieri nequeat, hæc, inquam, tria in utero Deiparæ virgineo celebrata sunt, ibi enim ex purissimis eius sanguinibus, *Verbum caro factum est*, ex quo ipsa vera Dei Mater euasit: & beatitudo animæ Christi infinitis propemodum gradibus reliquis omnes visiones creatas beatificas superans in eodem instanti Incarnationis,

dum esset in Matris utero, eidem est communicata. Quis ergo sacratissimum Deiparæ uterum neget fuisse officinam miraculorum, & rerum priorum admirabilium?

3. Quòd si animo contemplerur donum à Patre in incarnatione nobis exhibitum, sanè *Incar-*
nationis
opus
creationis
præfertur.
August.
Mayro.
S. Anto-
nius.
Bernard.
Cyrius
Illyricus
Psal.
In Incar-
natione
Christi
maximè
mirat po-
tentia.
S. Thom.
Col.
1. Cor.
1. Cor.
1. Cor.
1. Cor.

maius dari potest, hoc enim commendare, ac *Incarna-*
nationis
opus
creationis
præfertur.
August.
Mayro.
S. Anto-
nius.
Bernard.
Cyrius
Illyricus
Psal.
In Incar-
natione
Christi
maximè
mirat po-
tentia.
S. Thom.
Col.
1. Cor.
1. Cor.
1. Cor.
1. Cor.

eleganter, quàm diligenter, & copiosè ea, quæ in Verbi Incarnatione admiratione sunt digna, nobis ob oculos ponunt; & ea, quæ inter se differre videbatur, in Christo coniuncta fuisse ostendunt. S. Irenæus lib. 3. aduersus hæreticos *Irenæus.*
c. 18. Vnus, inquit, Christus lesus Dominus nos-
ter ueniens per uniuersam dispositionem, & o-
mnia in semetipso recapitulans, in omnibus autè
est, & homo plasmatio Dei, & hominem ergo in
semetipso recapitulans est, inuisibilis, & visibilis
factus, & incomprehensibilis factus comprehensi-
bilis, & impassibilis passibilis, & Verbum homo u-
niuersa in semetipsum recapitulans, ut sicut in
supercaelestibus, & spiritalibus, & inuisibilibus,
& corporalibus principatum habeat, in semet-
ipsum primatū assumens, & apponens semetipsum
caput Ecclesie, uniuersa attrahat ad semetipsum
apto in tempore. sic Irenæus,

Cyrianus sermone 3. de Natiuitate: O Do- *Cyrius.*
mine, inquit, quàm admirabile est nomen tuum?
verè tu es Deus, qui facis mirabilia. Non modo
mundi huius statum admiror, non stabilitatem
terra, cum eam contempletur volubile firmamen-
tum, non singulos dies, non luna defectum, & in-
crementum, non solem semper integrum, & labo-
rem eius perpetuum, non temporum vicissitudines,
in quibus quadam avertunt, quædam vident, & qua
mortuo modo videtur, deinceps renouantur: miror
Deum in utero Virginitatis, miror omnipotentem in
cunabilis, miror quomodo uerbo Dei caro adha-
serit quomodo in corpore Dei corpus nostri te-
gumentum induerit, miror in hac assensu, tunc
tanti assensu temporis, & iam leuato, processit
ad obedientiam Saluatoris. In breui poterat pa-
trari negotium, & poterat tantus labor abbrevia-
ri solum Christi Verbum; sicut factum manauit
F f 2
& di-

Et disposita cuncta ad eius Imperium. Sed elementario mundo dignior est rationalis homo, quod ex eo, quod in eius seruitium facta sunt omnia, facile creditur. In ceteris quocumque modo aliqua satis faciunt rationes; hic solus me complectitur stupor. Et cum Abacuch cano, Consideraui opera tua, & ex-paui. Miror ieiunium, miror tentationes, miror omnipotentem in sepulchro iacentem, miror occisum, & resurgentem. Hæc sunt noua mira, quæ prædixerat Ieremias: Nouum fecit Dominus super terram: Mulier circumdabit virum. Opus suum facies, & peregrinum opus eius ab eo. Iesus Christus hæc, & hodie ante Luciferum genitus, in utero carnis sumpsit ex Virgine, quem Cæli Cælorum non capiunt: qui implens omnia cum sit in omnibus, ab his tamen non capitur, nec tenetur. Nouum est, & inauditum, quod in materni angustia ueri circumdedit, intra se fragilis caro uirtutem Altissimi, & ordinem eorum, cursuque natura mutauit sapientia Dei: & ubique diuinitus dilatata, plenitudinem sui uasi infundens exiguo, sic est circumdata muliebri uero; ut uniuersa ambiret, implens omnia, excedens cuncta, intra se omnia continens, extra uniuersa complectens. Quem nos paruulam, Propheta nuncupat virum, insinuans ei nunquam defuisse uirtutem, sed semper uirilis ætatis affuisse fortitudinem, quem Infantilis infirmitas occultabat. Opus igitur fecit, quod creauerat, saluans quod perierat, ad uitam reuocans quod mortuum erat. Sed peregrinum Opus fuit in Deo, quod Verbum factum est caro, quod factus est uisibilis, & comprehensibilis, passibilis, & mortalis: & peregrinum à maiestate, puer fugens ubera panniculi inuolutus, & sustinens conuicta filius Dei in patibulo constitutus. hæc Cyprianus.

† Sophronius sermone de Assumptione citans locum illum Ieremiæ 31. Nouum creauit Dominus super terram: Verè, inquit, nouum, & omnium nouitatum supereminens nouitas uirtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque uidere aliquis, ut uiuere possit) sic ingressus est hæsitum uentris, ut corporis claustrum nesciret sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset, & sic exiit inde, ut esset, sicut Ezechiel fatetur, Porta omnino clausa. hæc ille.

Leo sermone 2. de Natiuitate: Ad mentibus, inquit, temporibus, qua redemptioni hominum fuerant præstituta, ingreditur hæc infima, Iesus Christus Dominus noster de cælesti sede descendens, & à paterna gloria non recedens nouo ordine, noua Natiuitate generatus: Nouo ordine,

quia inuisibilis in suis, uisibilis factus est in nostra; incomprehensibilis uoluit comprehendens: ante tempora manens, esse cepit ex tempore: Uniuersitatis Dominus seruilium formam obumbratam maiestati dignitate suscepit: Impassibilis Deus non designatus est homo esse passibilis, & immortalis, mortis legibus subiaccere. Noua autem Natiuitate genitus est, conceptus Virgine, natus ex Virgine sine paterna carnis concupiscentia, sine materna integritatis iniuria. hæc Leo. Ildesonus libro de uirginitate Deiparæ cap. 12. Christi conceptionem omni Miraculo mirabilem, omni opere Potentior em, omniq; signo, ac prodigio, augustior em appellat. Basiliius Deleucæ Episcopus oratione in Annunciatione Virginis, agens, de admirabili, & incomprehensibili uisione, qua Verbum naturam humanam assumpsit: Tunc, inquit, factum est mysterium, quod in hoalterum usque diem mansi mysterium, neque unquam mysterium esse desinet. Tunc creatura uisum, quod antea uisum est nunquam nempe prolem, qua sua matris erat parens; ut factem qui Genitricem à te antecedeat; Puerum seculis omnibus, qua ante effluerant atque iuorem. & rursum introducit Deiparam filium suum Deum hominem in una persona admirantem, & cum eo ita loquentem. Equid igitur tecum inceptabo, lactenè enutriam, an uero ut Deum colam? ut mater curabo, an uero ut ancilla adorabo? ut filium amplexu fouebo, an uero ut Deum simplex inuocabo? Lac ne porrigam uerè thymiana offeram? Et quod hoc magnum? & aditum est miraculum? Cælum tibi thronus est. & sinus uentre complexus est. Totus his præsto es qui infernè degunt, neque unquam tamen ab ijs abes, qui in supernis uiuunt; nec enim localis fuit tua illa descensio, sed diuina quadam submissio, & condescensio. Celebra proinde tuam, clementiam, sed non inuestigo tuam economiam, tale namque mysterium per illum patratum est, quale nulla prorsus lingua aut cogitatio assequi potest. sic ille.

Damascenus oratione 1. de Natiuitate diuinam Verbi Incarnationem miraculorum omnium caput, & Deiparam miraculorum officinam appellat; quærens enim, cui Virgo Mater ex Anna sterili orta sit: Quoniam, inquit, oportebat, ut ad id, quod solum sub sole nouum erat, ac miraculorum omnium caput uia per miracula sterueretur, ac paulatim ab humilioribus ad sublimiora progressus fieret. & infra; Cum Deiparæ ueterum, quod Christum peperisset, & uerba, quod eundem lactasset bea-

in pronunciaffent, exclamat in hæc verba. O miraculorum miracula, & rerum admirandum res maximè admirandæ, & rursùm miracula in Incarnatione recensens: O quot, inquit, miraculorum, & cuiusmodi fœderum hæc silula, hic sterilitatis fœtus officina extitit. Diuinitatis uisum, & humanitatis, passionis, & impassibilitatis, uitæ, ac mortis, ut scilicet, in omnibus rebus id, quod inferius erat à præstantiore uinceretur, hæc ille. & iterum ad Deiparam sermonem dirigens, alia admirabilia recenset: Sande, inquit, res omnes conatit dignitatis antecelluisti, ac te enim sola summus ille opifex paritè assumpsi, hoc est, massæ nostræ primitiæ: Caro ipsius ex carne tua, & sanguis ex sanguine tuo, & hæc è mammillis tuis suxis Deus, & labijs tua Dei labijs unita sunt, O miracula mentis capium, atque orationis facultatem excedentia, huculque Damascenus.

B Virgo
miraculo
râ officina

Bernard.

Jerem. 31.

5. Bernardus homilia 2. super missus est mellifluis suo eloquio, miracula, quæ cum Verbum caro factum in utero uirgineo, tanquam in miraculorum officina perfecta sunt pulchrè commemorat: is enim enarrans illud Jerem. 31. Nouum creauit Dominus super terram, femina circumdabit uirum. Verio me, inquit, ad conceptum, partumq; uirginalem, si forte inter plurima noua, ac mira, quæ ibi profectò infficit, qui diligenter inquiris, etiam hanc, quæ de propheta protuli, reperit nonitatè. Porro ibi agnoscitur longitudo bruiis, latitudo angustia, altitudo subdita, profunditas plana, ibi agnoscitur lux non lucens, Verbum infans, aqua sitiens panis esuriens uideat, si attendas, Potentiam Regi, sapientiam instrui, uirtutem sustentari, Deum deuig; lactantem, sed Angelos resicientem, uagii: em, sed miseros consolantem; uideat, si attendas, tristari latitiam, pauere fiduciam, salutem parit, uitam morti, fortitudinem infirmari sed quod non minus mirandum est ipsa ibi cornitur tristitia latifcans, pauor confortans, passio saluans, mors uiuificans, infirmitas roborans, & inter hæc nouam feminæ agnosce uirum circumdantem, eiem Mariam uideat, uirum approbatum à Deo, Iesum suo utero circumplectentem, uir igitur erat Iesus, uocidum etiam natus, sed sapientia non atate, animi uigore non uiribus corporis, maturitate sensuum, nõ corporulancia membrorum, & infra: Femina circumdant uirum iuxta Isaiam, Virgo est concipiens Deum. Vides quam stupendum sit hoc unum de Virgine factum, & in Virgine MIRACULUM,

quod tot miracula prauenetubi, tot oracula præcesserunt: hæc Bernardus.

S. Bernard.

Hic consonat sanctus Bernardinus tom. 3 sermone 1. art. 2. cap. 3 Spiritus sanctus, inquit, occurrit Virgini gloriosa, eam recognoscens, fornacem sui amoris, & officinam suæ stupendæ, operationis, in qua, & de qua fabricatum est corpus mundissimum filio Dei & intra, Spiritus sanctus ostendit electis expressè, quod in hac officina, id est in beata Virgine, & per eam fabricatum, quicquid in gratia mirificum operatur, & quod in hac totum ignem operationis reclusit, quem unquam dare disposuit creatura rationali. hæc sanctus Bernardinus.

And. Crest.

Andreas præterea Cretenfis oratione in salutationem Angelicam, eam Verbi officinam dicit.

Proclus.

Proclus Episcopus Constantinopolitanus de Deipara agens, Hæc, inquit, unitarum in se naturarum officina.

Arnoldus.

Arnoldus Carnotensis tract. de laud, Mariæ Spiritus sancti officinam appellat, in qua nimirum, Spiritus sanctus superueniens ex puriffimis eius sanguinibus corpus Christi fabricauit.

Atque hæc de primo miraculorum capite, quæ ex Deipara ueluti fulgura ex diuino throno corruscaunt, satis pro nostra tenuitate dicta sint.

DEIPARA IPSA QVA RATIONE sit præstantissimum mundi miraculum.

6. Quid si mentis oculum ad secundum genus miraculorum conuertamus, eorum scilicet, quæ in ipsamet Virgine emicant, dicemus, profectò cum Chrysostomo serm. de Deipara, beatam semper Virginem Mariam magnum reuera miraculum esse Nam & S. Ignatius in Epistola ad S. Ioannem appellat eam Cæleste (si fas est dicere) Prodigium, & sacratissimum spectaculum.

Præstantissimum miraculum Deipara hic Chrysostomus sermo legitur de 1. a Sep. sembris in Brouario S. Ignatius S. Epist. 1. a. huc hystoriarum omnium oratio. Epiphanius Agg. 1. a.

Et S. Ephræm in orat, de Deipara sic eam salutat: Aue præstantissimum uniuersis orbis terræ Miraculum,

Epiphanius uerò oratione ad Deipara: O Virgo, inquit, sanctissima, qua exersitas Angelorum in stuporem deduxisti, stupendum enim est Miraculum in Cælis, Mulier amissa sole: stupendum Miraculum in Cælis mulier gestans lucem in uulnè, stupendum miraculum in Cælis alter Thronus Cherubicus, stupendum miraculum in Cælis